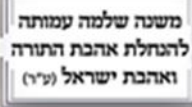

שתי משניות ליום משנה שלמה

יו"ל ע"י משנה שלמה

העמותה להנחלת אהבת התורה
ואהבת ישראל (ע"ר)

מס' עמותה: 580553329

טל': 052-5802345 מייל: mishna.shlema@gmail.com
כתובת: עין שמש 23 גני תקווה 58900

פרויקט שתי משניות ליום - לעילוי נשמת
הרה"ק רבי אברהם מתתיהו ב"ר מנחם נחום זצוק"ל כ"ק האדמו"ר מסטפנשט
הרה"ק רבי חיים זאנוויל ב"ר משה זצוק"ל כ"ק אדמו"ר מריבניץ

"תנא דבי אליהו כל השונה הלכות בכל יום מובטח לו שהוא בן העולם הבא שנאמר: "הליכות עולם לו"
אל תיקרי הליכות אלא הלכות". - רש"י: הלכות - משנה וברייתא, הלכה למשה מסיני.

הלימוד היומי לטובת נשמת

הרה"ק רבי אברהם מרדכי בהג"ר בנ"מין ז"אב יעקב הורוויץ זצ"ל
הרה"ק רבי שלמה חיים בהרה"ק ר' אהרן פ"לוב זצ"ל
השר רבי משה ב"ר יוסף אליהו מונטיפיורי זצ"ל

משנה ג'

רבינו עובדיה מברטנא

לעשות בזיתים- לעדור ולקשקש תחת הזיתים, ולא ללקט, דהשתא אינו אוכל מן התורה.
ואם צירף- שנים ביחד חייב דהוי קבע.
לנכש בבצלים- לתלוש העשבים הרעים הגדלים בתוך הבצלים.
מקרסם- מחתך, ודומה לו יכרסמנה חזיר מיער (תהלים פ).

השוכר את הפועל לעשות לעבוד בזיתים כגון לעדור תחת עצי הזית, שבמקרה כזה הוא אינו אוכל מן התורה, כמו שלמדנו שאין הפועל אוכל מן התורה כשהוא עושה במחובר לקרקע, אלא רק בשעת גמר מלאכה, אמר לו הפועל לבעל הבית: על מנת לאכול זיתים כלומר שקיבל את העבודה בתנאי שיאכל מן הזיתים, והרי יש כאן דין מקח - אוכל אחד אחד, פטור ויש גורסים ופטור, כלומר שתולש זית וזית ופטור מן המעשר, כמו שביארנו במשנה הקודמת ואם צרף ולקח שניים או יותר בפעם אחת, ח"ב לעשר, שע"י הצירוף קובע מקח למעשר אף בדבר שלא נגמרה מלאכתו, כמו שביארנו במשנה הקודמת. וכן השוכר את הפועל לנכש בבצלים היינו כדי לעקור את העשבים השוטים הגדלים בתוכם, אמר לו הפועל: שהוא מקבל את עבודת הניכוש על מנת לאכול ירק בתנאי שיאכל מן הבצלים - מקרסם כמו מכרסם ע"ה ע"ה מן הבצלים ואוכל כלומר תולש עלה ואוכל, תולש עלה ואוכל, ופטור מן המעשר, ואם צרף היינו אם תלש שני עלים או יותר בפעם אחת - ח"ב לעשר כמו שביארנו לעיל.

לעילוי נשמת

מורי ורבי הרה"ק יצחק יגן ב"ר יעקב ורחל זצוק"ל
מור"ר אבי דוד שלום ב"ר שלמה דב וברכה שיפמן ע"ה
הרבנית פערייל דבורה ע"ה בת הרב ישראל צבי יאיר
מרת חיה רויזא בת מוה"ר נטע צבי שלזינגר ע"ה

לקבלת המשנה היומית למייל או לוצאפ ולהנצחות

ניתן לשלוח מייל לכתובת: mishna.shlema@gmail.com

או לשלוח הודעה לנייד: 052-5802345 או: 053-4287288

משנה ד'

רבינו עובדיה מברטנא

ואפילו בצד שדה קציעות- דמוכחא מלתא דמהך שדה נפול, אפילו הכי מותרות משום גזל דמסתמא נתיאשו הבעלים מהן. ופטורות מן המעשר- כדין הפקר. ובוזתים ובהרובים חייבין- לפי שאין הבעלים מתיאשים מהן, שמראיתו מוכיח עליו שמאילן זה נפל. אבל תאנה עם נפילתה נמאסת ולא ידוע מאיזה אילן היא. אם דרסו רוב אדם- אם רוב אנשי אותה העיר דרסו כבר הגורגרות שלהן בשדותיהן, אית לן למימר זו מן הדרוסות הן וכבר נגמרה מלאכתן, וחייב לעשר. פלחי דבילה- אחר שנדרסו בעגול מחלקים העגול לכמה פלחין, ויש בפלח הרבה דבלות דבוקות זו בזו. עד שלא כנסו לראש הגג- לעשות מהן ערימה, שהוא גרנן של הרובין למעשר דרתנן בפ' קמא. מוריד מהן לבהמה- אבל הוא לא יאכל, שאין אוכלים על המוקצה אלא במקומן, כלומר הפירות ששוטחין אותם ליבש שלא נגמרה מלאכתן, אין אוכלים מהן אלא במקומן, דשלא במקומן אינו ניכר שלא נגמרה מלאכתן, ומיהו כשמאכיל מהן לבהמה, אפי' שלא במקומן, מתוך שאין החרובין מאכל בהמה, מידע ידיע דלא נגמרה מלאכתן ולא יבשו כל צרכן. מפני שהוא מחזיר את המותר- למקום ששוטחן שם ליבש, וכל היכא דמותרו חוזר לא טביל.

מָצָא קְצִיצוֹת קציעות היינו תאנים יבשות שנחתכו ועשו מהם דבלות, ומצא אותן בזמן שהלך בַּדֶּרֶךְ, אָפְלוּ בְּצַד שְׂדֵה קְצִיצוֹת אפילו אם מצא אותן בצד שדה קציעות, ומוכח שהקציעות הללו באו מאותה שדה, וְכֵן עַץ תְּאֵנָה שֶׁהִיא נוֹטָה עַל הַדֶּרֶךְ שענפיה נוטים ויוצאים מהשדה לכיוון שביל שאנשים מהלכים בו, וּמָצָא תַּחְתֶּיהָ תְּאֵנִים שנראה שנפלו מאותה תאנה- מְתָרוֹת מְשׁוּם גָּזַל מותר ליטלן, ואין בזה משום גזל, לפי שדרך הבעלים להפקירן, ונמצא שזוכה מן ההפקר, וּפְטוּרוֹת מִן הַמַּעֲשְׂרוֹת שהרי הפקר פטור מן המעשרות, וּבְזֵיתִים וּבְחֶרֶבִים אבל אם מצא זיתים, או חרובים בדרך, תחת עץ הזית או החרוב, שנופס נוטה לדרך, חֲבִיבִים כלומר אסורים משום גזל וחייבים במעשרות, לפי שאין הבעלים מפקירים אותם. בבלי מסכת בבא מציעא (כא, ע"ב), מבואר ששונות התאנים מזיתים וחרובים, לפי שהתאנים נמאסות כשהן נופלות על הרצפה, ולכן דרך הבעלים להפקירן, שאינם מחשיבים אותן, או משום שלא ניכר בתאנים מחמת לכלוכן ושינוי צורתן שנפלו מאותו העץ, ואפשר לתלות שנפלו מעץ אחר, או מעוברי דרכים. אבל זיתים או חרובים שאינם נמאסים בנפילתם, חזותם מוכיחה עליהם שנפלו מעץ זה, ואין הבעלים מתיאשים מהם ואינם מפקירים אותם. מָצָא גְרוֹגְרוֹת תאנים יבשות, ואין ידוע אם הן נפלו מתאנים שכבר נדרסו ונגמרה מלאכתן למעשר, או נדרסו ברגלי בני אדם ועדיין לא נגמרה מלאכתן, אִם דָּרְסוּ רֵב בְּנֵי אָדָם שבאותו מקום את גרורותיהם בשדותיהם, חֲבִיב לעשרן, שאנו תולים שמן הדרוסות הן, וכבר נתחייבו במעשרות, וְאִם לָאו שעדיין לא דרסו רוב בני האדם שבאותו מקום את גרורותיהם, פְּטוּר מלעשרן, שאנו אומרים שאלו הן מהתאנים שעדיין לא נדרסו ולא נתחייבו במעשר, וכיוון שהופקרו לפני נגמרה מלאכתן, הרי הן פטורות ממעשר כדין הפקר. מָצָא פְּלָחֵי דְבִלָּה חתיכות של תאנים דרוסות ודבוקות- חֲבִיב לעשרן, שֶׁהֵן מְדַבְּרֵי גְמוּר מדבר שנגמרה מלאכתו למעשר. וְהַחֶרֶבִין מי שיש לו חרובים, עַד שֶׁלֹּא כָּנְסוּן לְרֵאשׁ הַגֵּג שדרך החרובים להעלותם אחר לקיטתם לגג ולשטחם שם כדי לייבשם, ולאחר שמתייבשים מעמידים מהם ערימה בראש הגג, וזה גורנם למעשרות, ובאה המשנה ללמדנו שלפני שכנסם לראש הגג לעשות מהם ערימה, ונמצא שעדיין לא נגמרה מלאכתם, מוֹרִיד מֵהֶם מהגג, כדי להאכיל לַבְּהֵמָה, פְּטוּר מלעשרם, מִפְּנֵי שֶׁהוּא מַחְזִיר אֶת הַמּוֹתֵר מה שנשאר מאכילת הבהמה הרי הוא מחזיר לגג לייבשו, והרי זה מוכיח שעדיין לא נגמרה מלאכתו.

[להצטרפות לקבוצת 2 משניות ליום לחץ](#)

[אתר ללימוד משניות ואמירת תהילים לפי שם הנפטר/ת \(קריאה/שמיעה\)](#)